

Hugskotskapping um skúladepil við Marknagilsvegin

Undirvísingar- og Mentamálastýrið bjóðar við hesum til almenna hugskotskapping um skúladepil við Marknagilsvegin í Tórshavn.

Endamálið við kappingini er at fáa fram eina heildarbyggjaætlan, sum kann tryggja teimum trimum skúlunum Føroya Studentaskúla og HF-skeiði, Tekniska Skúla í Tórshavn og Føroya Handilsskúla, Tórshavn, góðar og tíðar-heskanði karmar um framtíðar virkið hjá skúlunum.

Kappingin er ein opin kapping, har øll, ið halda seg hava førleika, kunnu lata inn uppskot.

Virðislønir verða latnar soleiðis:

1. virðisløn kr. 250.000
2. virðisløn kr. 150.000
3. virðisløn kr. 75.000

Kappingartílfarið fæst við skrivliga at venda sær til:

Arkitektafelag Føroya
Postboks 1293
110 Tórshavn

Kostnaður fyri tílfarið er kr. 300.

Uppskot skulu verða latin inn í seinasta lagi 30. nov. 1999.

18. september 1999,

Undirvísingar- og Mentamálastýrið

Viðmerking:

Opið bræv til ÚF um hitt føroyska málið

So er tíðin upprunnin, har ein almenn útværðing er farin at skjóta sínum líkum í skógvarnar, viðvíkjandi málbúrdi. Sagt hevur verið, at tað eru fjølmiðlarnir her á landi, ið hava størsta áriníð á mál okkara. Hetta er ikki sætt, og hvussu var vorðið áðrenn vit fingur loftmiðlar og skrivandi fjølmiðlarnar, hvat gjørdur vit tá, søgdu vit Vuff ella Miau?

Nei, føroyska málið hevur altíð ligið føroyinginum nær at hjartanum, og samanhæva vit okkum við onnur grannalond, sum eitt nú Sjetland, so hava vit megnað at varðveitt okkara mál. Spurningurin er, um hetta er fjølmiðlunum fyrri at takka — Nei, nei og aftur nei.

Hendan niðurgerðingin av tí einstaka føroyinginum, í besta Jantelógarstíli, má og skal halda uppat. Tað eru ikki fjølmiðlarnir ið eiga avgerandi leiklutin í varðveitsluni av tí føroyska málinum, men evni og vilji hjá tí einstaka føroyinginum at velja og velja frá, tá tað kemur til málbúrd.

Vit hava, eftir mínum tykki alt ov leingi havt monopol á loftmiðlaøkinum. Tá

Stalin ráddi í Sovjetsamveldinum, kundi hann lættliga geva sær sjálvum æruna av tí, ið framtíð var í verki, snøgt sagt tí at ongin annar slapp at siga sína meining.

Tann monopolstøðan sum just ÚF hevur verið í seinastu nógvu árin hevur givið teimum ein leiklut, ið teir so dyggiliga hava missnýtt á øllum økjum. Burturspenningi er bert eitt dømi, men eisini á tí málsliga økinum hevur hesin nadvaskandi stovnur tikið sær æruna av, at vit tosa dyggiligt her á landi, og so dyggiliga niðurgjørt hitt einstaka menniskja, ið sjálvur hevur valt at tosa sama mál sum forfedrarnir.

Tá fóla fara burtur í annan heim at lesa, og nærum ikki tosa føroyskt í fleiri ár, kundu hesi eins væl valt at

tosað danskt, enskt ella íslenskt tá tey vendu heim aftur. Hetta gera tey ikki av eini orsök, at tey eru góð við sitt egna mál, og ikki tí tey leggja ein pinn í monopolrásina, ið stinkar av sjálvrósi.

Útværð Føroya eigur og skal koma niður á jørðina í hesum máli og halda seg langt vekk frá dómrapultinum, tá era og rættur viðvíkjandi tí føroyska málinum skal býttast millum fjølmiðlarnar. Teir eru snøgt sagt so ógegnir til at úttala seg um nakað hesum viðvíkjandi, at tíðindasendingin á døgðurda hósdagin 16. september gjørdi stovninum so til skammar, at morsalsku málstímurbrennir burdu hingið sum ein køvandi mjørki yvir stovninum í langa tíð. Um hetta ikki er støðan, kunnu vit av røttum

siga, at hesin stovnur ikki hevur skomm skapta og tí ikki eigur at verða okkara fyrirmynd málsliga á nakran hátt í framtíðini.

Takið tykkum saman har uppi hjá ÚF, og venjið tykkum av við monopolhugsanir á øllum økjum. Virðið Føroya fólk meira, og haldi tykkum langt vekk frá dómrapallinum frá nú av.

**Bilfin Heilsur
Finn Jensen á
Atlantsradio**

Eina skipan við skili?

»Eingin vegur er aftur. Ríkisfelagsskapurin millum Føroyar og Danmark stendur fyrri stórum broytingum« sigur Tíðindablaðið Sosialurin 14. sept., at Jóannes Eidesgaard hevur sagt á landsfundinum hjá danska javnaðarflokkinum, og hann mælir til, »Tað týðningarmesta er, at vit fáa eina skipan, ið er borin av pragmatismu og skili«.

Pragmatisma er ofta góð og neyðug, men í nøkrum viðurskiptum í lívinum dugir hon ikki.

»Teir samráðast eina løtu, um teir skuldu leggja á streymtangan, kjakast var aftur og fram, men endin var, at teir lögdu til brots. Teir vundu á tunganum, og tað hóast tann eini alla tíðina sat og mutaði ímóti«. Hetta er sonn søga úr Sandvík, og man vera kend í flestu bygdam. Sögan hevur altíð gjørt mær mun, men at ein sat og mótmælti, meðan teir røðu, havi eg nústáðni hoyrt. Men nýti eg og fleiri av mínum landsmonnum ikki skil, tá ið vit vilja hava loysing. Vóru so abbi og pápi mín skilaleysir, sum saman við øllum hinum valdu loysing í 1946? Nei, og hevur tú ikki skilt tað fyrr, so má tú skilja tað nú, at loysing tá hevði spart okkum fyrri mongum, bæði so og so, og kanska vóru vit nú fremri enn íslendingar.

Greinin endar við at Nyrup sigur: »Jú meir eg lesi um hesa gongdina, enn meira skilji eg ynskini hjá einum og hvørjum fólk til at stýra egnum viðurskiptum«.

Hetta er einfalt og rætt sagt, men um tú brúkar vit og skil, kanst tú tá lýta á, at hann vil virka eftir hesi

vitan. Nei, als ikki, tí áður í greinini sigur hann: »og vit hava ógvuliga tætt samband ímillum Javnaðarflokkin í Føroyum og okkara, soleiðis, at vit kunnu finna eina framtíðarloysn, ið fer at halda«. Aftur okkurt lógið frælsi hesa ferð, men lívsfrælsi kann neyvan brúka. Hvat so? Tú roynir at brúka vit og skil, eisini pragmatismu. Leitar í bókmentunum og søguni eftir onkrum dømi, men so eidsort, ikki eitt tað einasta eitt dømi, sum vit kunnu brúka.

Er tað tá lógið, at just mitt vit og skil fær meg til at hugsa um krotusmið. Men hvat er hetta fyrri nakað, maðurin sigur: »at vit (Javnaðarflokkurin) kunnu finna eina framtíðarloysn, ið fer at halda. Hver Nyrup gloymt, at vit hóast alt hava eitt loyting. Og hin føroyski Javnaðarflokkurin, hvar er hann? Situr hann báðu megin borðið? Er hann ein trojanskur hestur hjá dønnum.

Eg kvíði fyrri, at javnaðarflokkurin kann endna við at koma at spæla ein sera ljótan leiklut. Tað, sum ein av teimum nýggju lögtingslimunum hevur skrivað í seinastuni, boðar heldur ikki frá góðum. Javnaðarflokkurin hevur sett seg í eina sera trupla støðu. Teir hava verið ímóti alt og øllum. Hvussu kunnu teir nú sakliga viðgera Hvítubók. Langt áðrenn hon kom, løsu teir hana niður og sand og øsku.

Kom aftur at minnst til bókin »Møte ved Milepelen« hjá Sigurd Hoel, serliga tá ið norsk frælsisstríðsmaðurin bíðar eftir at verða pindur og avhoyrdur. Hann ynskir so inniliga, at tað verður ein týskari, sum skal gera tað skitna arbeiði og ikki ein norskur nasistur.

Sigurd Hoel var nógv ávirkaður av sálarfrøðini og brúkti hana eisini í síni skrivning.

Sjálvandi kann hetta ikki samanberast nú, men sögan er lærurík eisini fyrri okkum. »Tú skalt als ikki tykja synd í einum, sum ikki tekur synd í sær sjálvum«, segði Janus hjá Sorini. Um degini segði ein kona: »Honum er ikki synd í, eitt menniskja, sum sleppur at arbeiða fyrri tí, tað innast inni kennur er rætt, livir væl. Verri er við hinum.« »Sólin skínur altíð á djarvar menn«.

Steinbjørn B. Jacobsen

Nýggj snið - serlig dygd

Ring og fá eitt maskinprát
tlf. 422394 - 284792 - fax 422395

**Fígging heilt nýður í
3,75% rentu fæst**

O. K. HEILSØLA & MASKINUR

430 Hvalvík - Tlf. 422394

**Lesið eisini Sosialin
á Internetinum**

www.sosialurin.fo